

ІНТЕРНЕТ ПРОЯВИ МАРГІНАЛІЗАЦІЇ АВТОРА В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.

Інформація сьогодні стала чи не найважливішим чинником існування суспільства. Газетний лист, теленовини або рекламний кліп – типові послання ЗМІ. Але лідерство за швидкістю поширення і доступом інформації впевнено тримає глобальна Інтернет- мережа. Масова комунікація значною мірою опосередковує функції сучасної символічної культури, створює особливий стан не лише культури, але й суспільства. Це особливий стан суспільства, в якому всі прагнуть до комунікації з усіма. Проте існує чимало проблем, пов'язаних з творенням такої особливої «паралельної реальності» як на рівні окремого автора, сайту чи Інтернет-видання, так і на рівні інформаційної системи. Насамперед це питання створення ілюзій та міфів, якими переповнений сучасний інформаційний світ, і які беззастережно сприймаються читачем.

Одне з найчисельніших за рейтингом читачів електронних інформаційних видань «Українська правда» зазначає про нові форми політичної цензури, що процвітає в українському медіа-просторі. Тут знаходимо вислів: «Київ – велике село, а інтернет – село глобальне», де викриваються різного роду награні аналітики та експерти, представники різних ЗМІ, люди яким ми довіряємо і які нібито можуть впливати на роль інформаційно-політичних процесів в нашому суспільстві. Увагу читачів електронних інформаційних видань привертають так звані «темники», які являють собою вордівські файли російською чи українською мовами. Такі документи можуть виглядати «аналітичними записками» або виглядати як «блискавки», починаючи зі слова УВАГА! Іноді до них додається додатковий матеріал щодо певного питання чи статті, яка рекомендується для читання [1; 3].

Яку інформацію несуть такі файли з «темниками», - як виявилось дуже цікаву. Однак автор і назва компанії абсолютно анонімні, вони кодується знаками. Отож, маємо якусь загадкову організацію, що виявляється майже «віртуальною». Лише завдяки додатковим зусиллям журналістів вдається дізнатися, що за прихованими електронними адресами стоять не вигадані люди.

Відразу постає питання про демократичність і прозорість інформаційного простору: чи з нею вже давно покінчено? Або інформаційні потоки в мережі виявляються досить «балакучі» і зовсім не потребують авторства як такого. Звичайно, якість Інтернет продукції, і перш за все інформації – явище сумнівне. Втім, говорити про поширення якихось єдиних стандартів якості поки що рано, втім цілком слушно зазначити про покращення якості інтернет-проектів на етапі їх створення.

Дедалі актуальнішими стають різного роду Інтернет-форуми і різні групи, що об'єднують людей за інтересами. «Інтернет-форум є автентичним мережевим жанром інтернет-дискурсу, що включає мовні й позамовні фактори, що є характерними для Інтернет-дискурсу взагалі. Ситуативна зорієнтованість визначає вибір стилістичних засобів, впливаючи на комунікативну організацію інтернет-форуму. Комуніканти тут абсолютно рівноправні внаслідок специфічної взаємодії»[2; 169].

Відчутна емоційна насиченість коротеньких висловлювань різними графічними знаками – смайликами, виділення великими літерами слів для підсилення експресивності, що додає інтернет-форумам тісних дружніх стосунків, невимушеності спілкування. При виникненні конфлікту передбачається певний тип поведінки учасників інтернет-форумів, дотримання елементарної ввічливості власних висловлювань, наявність автора-редактора, який стежить за дотриманням етикету мережі. Суперечка на форумі — це все одно, що олімпіада серед його учасників, - кожен наводить безліч аргументів і фактів для того, щоб відстояти власну позицію.

Серед них можуть бути абсолютно необґрунтовані, парадоксальні фрази, які швидше спадають на думку, тим не менш влучні і доречні в контексті конкретної ситуації.

Проблемою є те, що у «відповідях нашвидкуруч» часто не знаєш де факти, а де домисли автора. Але в багатьох випадках це зовсім не важливо знати, оскільки кожен висловлює свою позицію, свої власні думки стосовно того чи іншого явища або актуальної події. Форуми – це ще й корисні поради на всі випадки життя. ... Хороша збірка доступно написаних та актуальних порад. Незвичайні рішення звичайних питань і складних проблем. Це посилення які не можуть залишити когось осторонь: традиційний український стереотип «моя хата скраю» тут просто не діє.

Більшість сучасних авторів і кореспондентів (особливо тих, що працюють в мережі) користуються псевдо, проте, чи готові вони відповідати за сказане так ніби це сказав реально, а не ховатися за псевдо? Для деякого нік це скоріше не для того, щоб заховатися, а для того, щоб зайвий раз себе не афішувати. Втім, є різні причини створення ніків. Вибір «електронних псевдо» - це питання якихось особистих бажань і вподобань.

Різні ніки - технічно не складно, з точки зору адміністратора сайту. Але для чого "бути представленим не в одній особі."? Створюються ці ніки для того, щоб писати у якомусь одному напрямку. Проте важко й накладно переключатися в такому разі з одного "я" на друге, тому ця ідея багатолітності мало кому подобається.

Інколи легше й простіше поспілкуватися ніби не від себе, а в якомусь образі, який, насправді, не відображає особистих поглядів, навіть суперечить їм, але сам по собі може навести співбесідника на якісь розмірковування й думки.

Отже, можемо говорити про плюси та мінуси інтернет видань і форумів. Якби там не було, проблема авторства залишається відкритою. Кожен може висловитись, заховавшись під зручним ніком для того, щоб зайвий раз не афішувати. Звідси - можливість наперед зняти з себе відповідальність за сказане (написане). Поряд із розвитком демократії

інформаційна мережа дає можливість й розвитку плагіату, невідповідності авторства та опублікованого тексту, порушує проблеми розуміння власних систем знаків та значень іншими учасниками Інтернет-дискурсу.

Література:

1. Українська правда <http://www.pravda.com.ua/news/2004/june/3/1.html>
2. Функціонування синтаксичних фігур в Інтернет-форумах // Наука і сучасність: Зб. наук. пр. – К.: Логос, 2004. – №42. – С. 169-173.